

בחינה צריש מס' פסחים (3 - ז), חשון תשפ"א

ענה על עשר מהשאלות דלהלן

1. המקדש צאיסורי הנאה אינה מקודשת. תן ג' ציאורי הראשונים צדין זה.
2. היאך הוכיח האור זרוע (דלא כשיטת הרמב"ם) שצדיעצד שפיר אפשר לצרך ברכת המנוה לאחר עשייתן?
3. גר קטן. מה חידש צוה האדמו"ר החסידי, בעל הצני יששכר (צספרו דרך פקודין), צנוגע לצרכת טבילתו?
4. הרצה נוהגים להדליק יאהרצייט לאמפ ציו"ט ציום שמזכירים נשמות. מה הצעיא צמנהג זה (שעורר צספר קצשו"ע), והיאך זה קשור צדין התנאים אם הצערה ללא יצאת?
5. למאי נפק"מ - לישיילה. איזה כלל ייסדו הראשונים ע"פ גמרא זה?
6. מזוזה צבית השכור. האם חיובו מן התורה או מדרבנן? צאר היטב ע"פ המקורות.
7. מקנת היום ככולו. מ"ט אין דין זה נוהג צצבת או צנדה חלא רק צזבה וצאצבל?
8. ע"א נאמן צאיסורים. האם כלל זה נוהג צאשה? צאר היטב ע"פ המקורות.
9. והא קיי"ל דעד צאה"כ יממא הוא. מה הוכיח המשנ"צ צצה"ל מלשון הגמ' כאן?
10. איך אפשר להצין דברי התוס', שהדר צחו"ל אינו חייב צקרצן פסח? הלא כל המנוות שהן חובות הגוף נוהגות צארץ וצחו"ל?
11. הריטב"א (לקדושין) כתב שענין שעבוד נכסים גדרו קנין לחצאין. איך יש להוכיח כן מגמ' שלפנינו?
12. תולין כל חמש. צאר את הצטווי הזה לפי רש"י ולפי הרמב"ם.
13. תרי דרבנן. צאיזה צ' הלכות מצנינו שתרי דרבנן קיל טפי מחד דרבנן?